

ΕΥΘΥΜΗ ΚΑΙ ΤΡΑΓΙΚΗ ΖΩΗ

Τ' ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΩΝ

Μερικά από τα περιεργα που παρούσαν οι κατά κίρως σεισμοί στην Ελλάδα. 'Ο γέρος που τρελλάθηκε στα Φιλιστρύ. 'Ο Πατριές διηγούρας 'Ιω. Καπετάνιος και ή προφήτες του. Μιά ιλαροτραγωδία σε πράξεις τρείς. Τό έδαφος που... δεν χερσεί. 'Από τους σεισμούς της Ζακύνθου του 1893. Τό χαμπαναρί του 'Αγιου Διονυσίου. Σηκνές τρέμου. 'Ένα θαύμα στη Λευκάδα, κλπ.

ΙΝΕ παρατηρημένο ότι οι περισσότεροι και καταστρεπτικότεροι σεισμοί συμβαίνουν στην Ελλάδα το καλοκαίρι. 'Απόδείξεις οι σεισμοί της Κορίνθου και οι περσικοί, που βύθησαν στη δυστυχία μία διόκληρη επαρχία της Εσθίας, τη Λιμνη και τα περιχώρα της. Θά ποιμε μερικά πράγματα για τους σεισμούς της 'Ελληνικής γης και προπάντων θ' αφηγηθώμε τα πιο περιεργα σεισμικά ανέκδοτα.

Της περισσότερες συμφορές από τους σεισμούς της έχει πάθει ή Ζάκυνθος. 'Ελατα ή Κεφαλληνία, ή Μεσσηνία, ή 'Ιθάκη, ή Χίος. Κατά τό 1858 κατεστράφησαν από τους σεισμούς οι Θήβαι, ή Λοκρίαι και πολλά άλλα μέρη. Τό περίεργον είναι ότι οι πιο καταστρεπτικοί σεισμοί είναι εκείνοι που δεν βαστούν πολύ. Λίγες στιγμές, και τά πάντα σωρίζονται σε έρεϊμα. 'Υψηλόν ένος και σεισμοί — όπως οι φοβεροί της Κορίνθου — που έρωστάνονα ένα μίση ή και περισσότερο. Χιλιάδες κροθαοί αμοί, όπως λένε οι γεωλόγοι. Οι σεισμοί της Φωκίδος, παραδείγματός χάριν, κρήσανον από τό 1870 ως τό 1873, δηλαδή τρία χρόνια. 'Ο σεισμογράφος, έζηουσε ένα 'Ιαπωνικός έφευρέσεως μίσηνυμα σ' ό 'Αστρονομικό μας, έσημείωσε 50.000 κραδασμούς. 'Αντίθετος, ένα τράνταγμα τριών δευτερολέπτων κατέστρεψε τό Φιλιάτρο. 'Η καταστροφή ήταν διαλεκτική. Δέν έμεινε τότε κανένα σπίτι όρθο. Πολλοί από τους κατοίκους έπαθαν νεκρική διατάραξη, μερικοί μάλιστα τρελλάθηκαν όλοτελα. 'Ένας γέρος κτηματίας, που έδρε τά πάντα γύρω τον χωλιώματα, τά παιδιά τον και τά έγγονά τον νεκρά, έπαθε τέτοια διατάραξη φρενάων, που έγορσε την όλη φαντασίοντα, σαν ήρος Σαξίπρωτος τραγωδίας :

—Σγά, παιδιά, σγά, μη μου σπάσετε τά κούτια !..
'Ο δυστυχής αυτός πέθανε τρελλός στο Δρομοκαίτεον.

Οι σεισμοί έχουν και τό εθιμικό τους.
Πρό έτών, συνέθεσ στός Πάτρας ένα περίεργον γεγονός : Μία μέρα βρέθηκαν τοκοκλήμενες σιούς όρθιους έντυτες είδοσιμείς, με τίς άκοιες ένας πασιγνώστος δικηγόρος, άνιματι 'Ιωάννης Καπετάνιος, προσκαίωσε τον Πατρικό λαό σε μετόνια και προσεχή, γιατί ή πόλις είχε μεταβλήθη σε Σόδομα και Γόμορρα. 'Ο Καπετάνιος έπροφήτερε ότι τή νύχτα, μεταξύ Τρίτης και Τετάρτης της εβδομάδος έκεινι, θά γούτανε σεισμός, ό όποιοθ θά έγορξέμε ένα μέρος της πόλεως. Μόνο ή προσεχή, ή νησιετία και ή μετόνια θά μεροφούν ν' απομακρύνον τη Θεία 'Οργή, έκήρυτε παντοί.

Οι Πατρινοί τόν έπλησαν σπό μεζέ, κ' άντι τά συμφοροφώδον με τίς ψυχοσοφίους συστάσεις του, άπεναντίας πόρριζαν από πούδ στό γλέντι. 'Ο 'Ιωάννης Καπετάνιος ήταν παιά για τους σηκολίτες του ένας παλαδός θεροκόλητος. 'Ακούστε όμως τί συνέβη :

'Ακούθως τά καθωροφούμενα από την προφήτεία μεσάντυνα, σεισμός δυνατός συνελάθηκε από άωρη σ' άωρη στός Πάτρας και μέσα της Πελοποννήσου. Πολλά σπία έπαθαν φήγματα, μεσότοχοι γροειοσθηκαν και ό κόσμος πανεκόλητος, θμηθήκε τίς προφήτείες του Καπετάνιου. 'Ανάστατος ό λαός, έτρεξε στό Ψηλό 'Αλώνια, όπου βρισκόταν ή κατοικία του προφήτου, θέλοντας να τόν ίδη και να μίση πού άρα άκριβός θά γούτανε ή τελειοτική καταστροφή και τί έπερε να κύνων για να σωθούν.

'Ο Καπετάνιος κατοικούσε σ' ένα ίσογιο σπίτι, φτωχικό έξωτερικό. 'Όταν ό λαός έπολόφρησε τό σπίτι, ή γυναίκα του προφήτη άνοξε τά παρήθρα, και χωρίς να πη λέξει, έδρεξε με μία ύποβλητική χειρονομία τόν άνδρα της. 'Ο Καπετάνιος ήταν γονατισμένος άνιμασε σε δύο ψηλές λαμπάδες και προσευχόταν για τί σωτηρία τόν Πατριόν. Και τά πληρη παρήλασαν μπροστά από τό σπασικό του προφήτη με εύλάθεια και θεροκατόν τρόμο.

'Αλλ' ό 'Ιωάννης Καπετάνιος δέν περιορίστηκε στην πρώτη τον ατή έπιτυχία. Θέλωσε να έξακολούθησ συνάκοντας δάρνες προφήτου. 'Υστερ' από λίγες μέρες, λοιπόν, προνήγησε έντερο σεισμό, τρομερότερον αυτών, που δέν θ' άγνετε τούχο όρθο εές την πόλη ταύτην τόν άνερολογίτων όργιόνων, όπως έγραφε στην ποσειούς του. 'Η

Θεία 'Οργή, τή φορά αυτή, θά έξεποθε άνεξέλεστη. 'Η Πάτρα και ό Πατρινοί της ήσαν καταδικασμένοι ! Και ό προφήτης τόν Ψηλόν 'Αλωνίων άφρισε και την ήμερομηνία της καταστροφής : Στίς 19 'Οκτωβρίου του έτους έκεινον.

Οι περισσότεροι — προπάντων ό λαικός κόσμος — ήσαν άπολύτως βέβαιοι για την πραγματοποίησ και της δεύτερης προφήτείας. Ζούσαν λοιπόν με την άγνωση της τρομερής στιγμής...

Τέλος, ή 19 'Οκτωβρίου ήθε. 'Ηταν μία νυχτιά χινοποριάτικη, με πρόφιμη ψύχα. 'Εντοίτος, ό κόσμος ξενόχησε στις πλατείες, με τό ρολόγι του χέρος, περιμένοντας να γούσουν τή γή να σείεται κάτω από τά πάδια τους και να ίδουν τά πάντα να σωρίζονται... 'Οσός, ό πετεινοί της πόλεως έλάλησαν, τά ρολόγια έδειξαν μεσάντυνα, ή φρεσινή άρα πέρωσε, και ή γή, τά σπία, τά πάντα, έμεναν άκόλητα. Τό ε ή προφήτικη δόξα του Καπετάνιου έξέπεσε, ό κόσμος ξαναφώθη τό θάρρος του, τό κέρι του, και τό περιλάλητο Πατριον γλεντοέλε. Έναψε σε όλη την πόλη ! Τραγωδία άκούστησαν άμέσιος, έμριναίτε τίς βίρας του «Μετα Χριστόν Προφήτου», και ό 'Ιωάννης Καπετάνιος αναγκάστηκε — φοβόμηνος χειρότερα — να φέρη την άλλη μέρα από τάς Πάτρας και να ζήτηρη άολο στην ίδιαιετη τον πατριδα, τό Μεσολόγγι. Για να διαφανεθί δέ τό ρητό ότι κοίτες προφήτη δεκτός εν τή πατριδί τους, ό Καπετάνιος έγινε δεκτός με εύλάθεια από τους σηκολίτες στο 'Εργαστήριον στο Μεσολόγγι ως σηκολογράφος, συντάσσοντας μόνον σηκόλια και κατέ πλέον προφήτικέσ προφήτείες. Φαίνεται όμως ότι ό 'Ιωάννης Καπετάνιος δέν ήταν άγύστης.

'Ηταν άπλος θεροκόλητος, θέλοντας με κάθε τρόπο να φέρη τίς ψυχές σε χριστιανική αναίσθησι, άγατώντας τό χινηματό τό ενώγγελικό λόγο. Μία μέρα λοιπόν έκλεσε τό σηκολογραφικό του και ήρε στός 'Αθήνας, να συναντήση ένα φίλο τον, ύποδρετή, που έροχόταν από την 'Αμερική, πλούσιος σε δολάρια, έπειτα από μακροχρόνια έγναία.

'Ο 'Ιωάννης Καπετάνιος έπαισε τόν μετανάση ότι ό πιο θεάροστος τρόπος να διαβέση τά κηάλαία του, ήταν να...εξώωση έφημερίδα χριστιανικών άρχόνων, στην όποια ατόθ θα έγραφε τό κίριο άφρο...σε Ενώγγελικό τόνο. 'Η διεύθυνσις της έφημερίδος, γωφύζοντας ότι κοίς εν πνευματι μόνον ζήσεται άνθρωπος, θα έμοιράζε και...φομά στους κητικους άναγνώστες της. 'Ετσι ίδροφθη ή έφημερίς «Καλός Σαμαρείτης», και για κάμπος ήμέρες στό γραφείο της (που ήσαν τότε σπία του Ζευγομά, σ' ό Χαντεία), ό Καπετάνιος, ό μετανάστης και ό γενεοφροσινάτης της πρώτοίτης αυτής δημοσοφίως έπεχειρήσεως έμοιράσαν δωρεάν φύλλα της χριστιανικής έφημερίδος και φομά ! Δηλαδή όπως σήμερα μοράζον εκατομμύρια και ββία !..

Δέν πέρασε όμως πολύς καιρός, και ό ε'Αμερικάνος θανατοήσε του Καπετάνιου έκατάβε ότι ή μεγαλειότη καταστροφή, που δέν έπροφήτερε ό Καπετάνιος, ήταν ή έπεχειρησε του «Καλού Σαμαρείτη», και δέκοψε την έδοσί του. Οι φτωχοί τόν 'Αθριόν, που μαζίνονταν κάθε πρωί στό Χαντεία, έμαθαν με λύτη τους ότι ούτε χαρτί περτυλίματος θα έπαρουν πού, ούτε — άλλόμωνο ! — και φομια χάμο... Και ό Καπετάνιος, άπονητημένος έπίσης, έφαγε και αυτός για τό Μεσολόγγι, όπου άπέθανε φτωχός και έρημος. όπως όλοι οι προφήτες...

'Ο άμνηστος καθηγητής της Γεωλογίας Κ. Μησοπούλος — που τόν έλάτρων οι φοιτητά τόν Φυσικομαθηματικών — διηγόταν περιεργότα πράγματα για τους 'Ελληνικούς σεισμούς. 'Ιδού ένα ζωντανό κομμάτι από τό σύγγραμμά του. Πρόκειται για σείση της Ζακύνθου :

«...Χωρικός τό Κερίοι μού διηγείτο ότι ό σειμός ήτο κάθετος και τούον ίσορυσ, ώστε κατεκρήμνωσε όλας τάς οικίας του χωριού του, 120 τόν άριθμόν. Είβεν, έλεγε, τους άκρογωνιαίους λίθους της οικίας του βαλλομένους εις ύψος 10 μέτρων και ριμπομένους μακράν 15 μέτρα... 'Από της ήμέρας ταύτης, τό έδαφος της Ζακύνθου έτέθη εις αδιάκοπον γάρον, οι δέ δυστυχές κάτοικοι περιήλθον εις άπόγνοισιν... Σέν γυναιέι και τέκνους συνηροήσθησαν πρό του ναού του 'Αγιου Διονυσίου, όπως δεηθούσι του 'Υψίστου να μη καταπονησι αυτούς, διότι διεδόθη κακώς ύπο τερατολόγων, ότι θα βυθι-

ΜΙΚΡΑ-ΜΙΚΡΑ

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

Το δικαστήριο του Σιάγρον κατέδικασε ισάριθμους σε πρόστιμο 100 δολларίων ένα πασάδα 6 χρόνων, γιατί είχε κάνει μικρές μεταξωτές φούντες στα αυτά των γατών της πολιτείας, στην οποία καθόταν η οικογένειά του. Στην απολογία του ο μικρός εργαζομένος είπε, μεταξύ των άλλων, ότι η μεταξωτές φούντες πάνε πολύ όμοια στις γάτες και ότι αν ήξερε πως η πράξη του είναι κακή, δεν θα την έκανε. 'Αλλά οι δικαστές δεν συμφώνησαν μαζί του. Και τον τιμώρησαν με πρόστιμο, για να μη βασανίζει άλλοτε τα άναρχα ζώα.

Οι Βραζιλιάνοι διατείνονται ότι τα μαργαριτάρια δεν είναι τίποτ' άλλο από δάκρυα του Βούδδα!

Κατά το 1907, στο Φολκλάντ, έγινε ένας διαγωνισμός άνδρακιών καλλονής. 'Ος βαρβαίο όριση για τον κερη...μιά χειροποίητη δεσποίδα — η μίς Μιλ — την οποία θα έμενε από άμειος και 1000 λίρες. Νικητής στον παρόξενο αυτό διαγωνισμό άναρχήθηκε ένας 'Αγγλος τελεονόμος, Ρόμπερτ Σαϊντ άνοιασζόμενος.

'Όταν άναρχήθηκαν τα άποτελέσματα, η μίς Μιλ οίχτηκε στην άγκαλιά του όραίου Σαϊντ και όλοι ήταν στην ύγνιά τους!

'Αλλά τα πράγματα υπερδύθηκαν σε λίγο. 'Ο Ρόμπερτ Σαϊντ με ζαμένα τρόπο δεν ήθελε να ίσχυρή στην άπαράτη για το γάμο ίσχυή άξιεται. Το πράγμα κατέληξε τους πάντας και περισσότερο την μίς Μιλ, που άδερνοσαν να γίνει χωρία Σαϊντ. Τέλος άπεκαλήθη η κατακαυτική άλήθεια. 'Ο Ρόμπερτ Σαϊντ ήταν...γυναίκα, και μάλιστα σίγγος του τελεονόμου Ρόμπερτ Σαϊντ, ο όποιος βρισκόταν από καιρό κλεισμένος σ' ένα φρεσκομείο! 'Η άτιχη γυναίκα, που έπαιξε άπιτωχώς πράγματα το ρόλο του άνδρος, έδηλωση ότι έμφανίζονταν ως άνδρας για να διαφέρει τα τρία μικρά παιδιά της.

'Έχει άπολογισθή ότι η μέλισσα, για να γεμίσει μία τριπία της κηρήθρας, βιάζει την προβοσιδά της μέσα στους κάλλους 6.000 περίπου λουλουδιών, κι ότι μέσα σε μία μέρα έποκετίεται περισσότερο από 120.000 άνθη!

Το πιο άδημάγο ζώο είναι ο άσπάλαξ. Μία μέρα μόνο να μείνη νησιώδης, φρεφεί! 'Αυτίτως, η άράχνη ζι κι' να δολόζηρω χρονο χωρίς καμιά τροφή!

Το μόνο βέβλιο στον κόσμο, το όποιο εν έχει καθόλου τυπογραφικά λάθη, είναι μία Βέβλος, η όποια βρίσκεται στη Βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου της 'Οξφόρδης.

σθη δολόκληρος η νήσος. Πρό του ναού είχε στηθη το σώμα του 'Αγίου και έγένετο λιτανεία. Μόλις όμως έπερατώθη η δέηση και περί την 1 ώρα ν.μ., νέος κυματειδης σεισμός έφερε τους δυστυχεις Ζακυνθίους εις άπελπισίαν. Και δεν ήρκει μόνον τοούτο, άλλα και άπαντα τα στοιχεία ήνωθησαν, όπως καταστρέφουν την δύσμορον νήσον. 'Ολίγας ώρας μετά τον συνταγματών τοούτον, ο ουρανός εκαλύθη υπό μελανών νεφών, καταγιγίς δε και άνεμος, μετά ραγδαίως βροχής, έμπίπτει τον άπεγνωσμένους κατοίκους, ο όποιοι ένόμιζον ότι ήλθεν η συντέλεια του κόσμου. Τα μαχόμενα έπιγεια στοιχεία συνώδευαν οι ύποχθόνιοι δαίμονες δια των φρικωδών αυτών βρέμων και των διαδοχικών συνταγμών. 'Η σκηνή ητο φοβερά!!

Σ' ένα από τους ορισμούς αύτους έπεσε και ο καλλιτεχνικώτατος ναός του 'Αγίου Διονυσίου και το άπέναντι ύψόμενον κωμικαναρύ. Κατά την διάρκεια της συγκλίσεως, ο πλοάριος ένός βαποριού, άρμημένον στο λάμναι, έβλεπε το κωμικαναρύ να δένεται σάν καλάμι, ένω συγχρόνως η καπιτάνα του έσημαινε, και τέλος δολόκληρω σοφιστικώς με φροδοφ χροτό!

Σ' ένα ορισμό πάνω της Λενιάδος, στα 1887, συνήθη το έξης περιεργον: 'Ηταν άπόγευμα και το σχολείο του νησιού ήταν γεμάτο μαθητάς.

'Εξαρνα το έδαφος οίστηκε από τρομοφο ορισμό, πολλά σπίτια γαρμήστησαν και το ταβάνι του σχολείου έπεσε. Θα πλάκωνε δε όλα τα παιδιά, αν οι τοίχοι δεν ζαυάλλαν στη στιγμή, πλάνοντας τα ταβάνια δυο πιδιμάς κλάνω από τα κεφάλια τους! Μισό δευτερόλεπτο άνω, και η συμφορά θα ήταν τέλεια, έτσι όμως κανένα παιδάκι δεν έπαθε τίποτε.

Οι κάτοικοι το έθεώρησαν αυτό, και πολύ δικαιοσ, ως θαύμα.

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

'Η σεμνοτομία των πρώην όραίων γυναικών μάζει με μρωμύλινο, που ληρομήθηκε στους άρχους μετά τη συγκομιδή. Α. Κάο

Στον έρωτα η γυναίκες άρνούται ίσπερηγάνως, ό,τι θα ήθελαν να είχαν από πολλού παραιοχρήσει.

'Εκείνος, προς τους όποιους ούδέποτε είπατε σπé άγαπώ, είναι άγαπητότεροι, παρι εκείνοι προς τους όποιους το είπατε έκαιοντάς. Σόμεροσετ Μούο

Περνά κανείς εύκολα από τον έρωτα στη φιλοδοξία. Το αντίθετο δεν σηβαίνει ποτέ. Β. Σαρόντ

Δεν χρησιμοποιεί τίποτε σε μια γυναίκα να είναι νέα, χωρίς να είναι όραία, ούτε να είναι όραία, χωρίς να είναι νέα. Α. Μυσσι

'Όταν άγαπάτε ένα πρόσωπο με τα έλλαιτόματά του, το άγαπάτε περισσότερο, ίσως γι' αύτά. Α. Δουμάς

Πολύ λίγες γυναίκες ύπάρχουν, των όποιων η άξία διαρξί περισσότερο από την όμορφιά τους. Γ. Σάνδη

Μόνον η γυναίκα έχει το πρόσωπο να κλαιη και να γελάη συγχρόνως. Λαρσοφουζά

Τα δάκρυα της γυναίκας εκσφάζουν τα πάντα και τόσο τέλεια, όσο κανείς άνδρας και με όποιοδήποτε μέσον δεν μπορεί να εκφράση. Μ. Γκόρκεν

Το πιο ηρότερο και περιεργότερο πλάσμα της φύσεως είναι η γυναίκα. Ε. Σόη

Οι άγριοι θεοοφόν την γυναίκα ως ένα ζώο γινναμένο, οι 'Ανατολίτες ως ένα πολυτελέξ άντικείμενο. 'Η Εδρωταία είναι και το ένα και το άλλο. Κάρομεν Σόλδα

Μην παραιοσέστε από τα θέλγητρα των όμορφων γυναικών. Τα όραία κίπελλα περιέχουν σιγήσως θανατηφόρα δηλητήρια. Σαίξπηρ

'Ο άνδρας τείνει πάντα προς το όφελός μου και η γυναίκα προς το όραίο. 'Αλλά και τους δυο τους άποκαρμνεί από το σκοπό τους το ήδονικό και το εύχάριστο. Βαλιούο

'Η φύσις, η όποια πλάθει τυφλούς εκ γενετής, μπορεί να πλάση και γυναίκες κομψές και τυφλές προς τον έρωτα. Βαλιούο

'Ο έρωτας είναι το ίερωτόνο μυστήριο του κόσμου. Είναι έργο της ζωής και του θανάτου. Μοντεσκιέ

'Ο έρωτας είναι η συνάντησις δυο ψυχών, γοητευμένων από το ίδιο ιδεώδες. Δάντης

'Ο έρωτας είναι η ίκανοποίησις των αισθησών, ο θριαμβός της σάγκας, η ένόρκωσις, άλλα κι' η άποθώσις συνάμα, της ίερωτέρας ιδέας, του πιο άγνού ζωικού αισθημάτος. Ντ' Αγγούνσιο

Τρομοεργότερη άφροσύνη δεν ύπάρχει από τον έρωτα. 'Ο έρωτας με ένα χτίσμα του σε στέλνει στον 'Αδη! Βαλιένε

'Ο έρωτας είναι ένας πόνος, που φτάνει και ξεπερνάει κάθε μαρτύριο, που εκαιηδνείει τη θέληση και όδηγη, πολλές φορές, στην τρέλεια και στο θάνατο.... Μ. Ναπολέων

'Ο έρωτας είναι ο άξων της ζωής. Είναι η άρχη, ο σκοπός και το τέμα της ζωής. 'Αν άμαρσείεις τον έρωτα από τη ζωή, θα καταργήσις αύτη την ίδια τη ζωή. Μτ. Σόου

'Η γυναίκες άγαπών τον έρωτα και όχι τους έρωτάς τον. Λαρσοφουζά

Είναι δύσκολο να δώσις τον όρισμό του έρωτος. 'Εκείνο που μπορεί να ση κανεί είναι, ότι ο έρωτας στην ψυχή άποτελεί ένα πάθος έπωκαρτισμένο, στο πνεύμα μία συμπαθεία και στο σώμα έναν μυσικό πόθο, τον πόθο να κατακτήη κανείς, ό,τι ποθεί, ύστερα από πολλά μαρτύρια. 'Γω. Καρντούτσι

